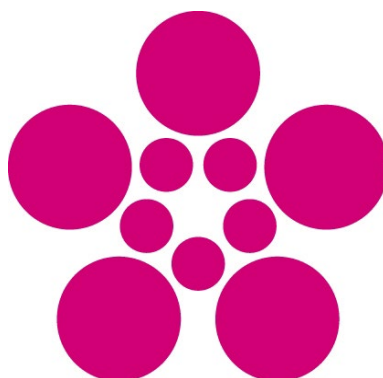

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Management regionálního rozvoje**

navazující magisterské studium

termíny, okruhy otázek

2023/2024

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání diplomové práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Okruhy otázek k SZZ	6
Ekonomie	7
Regionální rozvoj.....	9
Cestovní ruch.....	11
Environmentální ekonomie.....	14

Důležité termíny

mezí termín zápočtů a zkoušek za LS	11. 5. 2024
odevzdání diplomové práce	12. 4. 2024
příprava na státní závěrečnou zkoušku	13. 5. – 24. 5. 2024
státní závěrečné zkoušky	27. 5. – 30. 5. 2024

Odevzdání diplomové práce

Studenti všech bakalářských a navazujících magisterských studijních programů/oborů, kteří v akademickém roce 2023/2024 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a kteří se ve stanoveném termínu (nejpozději do 12. 4. 2024) přihlásili na termín státní závěrečné zkoušky prostřednictvím IS STAG konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2023/2024 v souladu s čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017:

- odevzdají bakalářskou nebo diplomovou práci na katedře, kde student práci zpracovává v jednom vyhotovení (jednostranně nebo oboustranně) svázanou v tvrdých deskách nejpozději do 12. 4. 2024.
- Odevzdají v souladu s Opatřením rektora R452 ze dne 4. 12. 2020 o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU a Opatření děkana č. 124/2017 čl. 19, odst. 15 do IS STAG bakalářskou nebo diplomovou práci a teze bakalářské práce nebo teze diplomové práce (s využitím připravených šablon dostupných na webových stránkách Ekonomické fakulty JU v části [Informace pro končící ročníky](#)) nejpozději do 12. 4. 2024. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce a teze své závěrečné práce do IS STAGu, nebude připuštěn k SZZ. V tomto případě se musí student od SZZ do mezího termínu, tj. do 12. 4. 2024 od SZZ odhlásit. V opačném případě studentovi propadne termín SZZ. Zároveň student vloží do IS STAG i potřebné údaje, týkající se zpracované bakalářské/diplomové práce: základní údaje (název práce, název práce v AJ ...), zásady, literatura, anotace v ČJ i AJ, ...

Elektronická verze bakalářské práce, resp. diplomové práce a tezí této práce se vkládají do IS STAG do části Moje studium – Kvalifikační práce – el. podoba VŠKP pod názvem příjmení_BP_.pdf, resp. příjmení_DP_.pdf (teze se vkládají do IS STAG do části Moje studium – Kvalifikační práce – přílohy k VŠKP pod názvem příjmení_BP_teze.pdf, resp. příjmení_DP_teze.pdf).

K obhajobě si každý student připraví prezentaci své bakalářské práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27 Státní závěrečná zkouška

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).
9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.

10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

NAVAZUJÍCÍ STUDIJNÍ PROGRAM: MANAGEMENT REGIONÁLNÍHO ROZVOJE, VERZE 1

OKRUHY OTÁZEK K SZZ

Předměty SZZ:

1. Ekonomie
2. Regionální rozvoj
3. Cestovní ruch
4. Environmentální ekonomie

POVINNÉ PŘEDMĚTY

PŘEDMĚT SZZ: EKONOMIE (KEN/SZEK)

(KEN – MIE2, KEN/CMI2 Mikroekonomie II, KEN – MAE2, KEN/CMA2 Makroekonomie II)

Navazující magisterský studijní program N0413A050052

Studijní program: Management regionálního rozvoje

1. CHOVÁNÍ A ROZHODOVÁNÍ SPOTŘEBITELE

Model chování spotřebitele, dokonalé substituty a komplementy, nežádoucí statky, neutrální statky, nasycení, rozpočtové omezení spotřebitele. PCC, ICC, Engelova křivka. Substituční efekt, důchodový efekt, Slutského rovnice. Rozhodování v podmínkách rizika a nejistoty.

2. CHOVÁNÍ FIRMY – ANALÝZA NÁKLADŮ, PŘÍJMU A ZISKU FIRMY

Produkční funkce a technologická omezení. Výrobní stádia. Náklady firmy, vztah mezi krátkodobými a dlouhodobými náklady, obalová křivka.

3. FIRMA V POSTAVENÍ DOKONALÉ KONKURENCE A VŠEOBECNÁ ROVNOVÁHA

Volba výstupu dokonale konkurenční firmou, efektivnost. Všeobecná rovnováha-efektivnost ve výrobě, ve směně a výrobně spotřební efektivnost.

4. ROZHODOVÁNÍ FIRMY V PODMÍNKÁCH NEDOKONALÉ KONKURENCE O VÝSTUPU A CENĚ

Firma v monopolistické konkurenci, Chamberlinův model. Firma v podmínkách oligopolu-duopol, Cournotův oligopol, Stackelbergův model. Teorie her. Firma v podmínkách monopolu-náklady mrtvé váhy, cenová diskriminace.

5. TRHY VÝROBNÍCH FAKTORŮ

Volba optimálního poptávaného množství práce v dokonalé a nedokonalé konkurenci. Rozklad substitučního a důchodového efektu u individuální nabídky práce. Investiční rozhodování. Reakční křivky. Optimum investora.

6. MAKROEKONOMICKÁ ROVNOVÁHA V TŘÍSEKTOROVÉM A ČTYŘSEKTOROVÉM MODELU EKONOMIKY

Určení rovnovážné úrovně výstupu v třísektorovém modelu ekonomiky. Určení rovnovážné úrovně výstupu v čtyřsektorovém modelu ekonomiky. Úniky z výdajového proudu. Výdajové multiplikátory a multiplikační efekty.

7. MODEL IS – LM – BP A JEHO FORMALIZACE

Současná rovnováha na trhu finálních statků a na trhu peněz. Křivka IS, křivka LM a model IS – LM. Algebraické a grafické odvození, hlavní determinanty, nerovnováhy v modelu IS-LM a jejich vyrovnání. Past likvidity a klasický případ. Mobilita kapitálu.

8. HOSPODÁŘSKÝ RŮST A ROZVOJ

Neoklasický model růstu. Teorie endogenního růstu a ekonomie strany nabídky. Nová ekonomie. Kolísání výstupu, hospodářské cykly, teorie reálných hospodářských cyklů, mechanismus šíření. Ekonomický rozvoj – podstata a měření.

9. MODEL AS-AD

Odvození křivky AS a AD. Rovnice křivky AS a AD. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku AS, AD. Klasická a keynesiánská křivka agregátní nabídky. Ovlivňování agregátní nabídky. Klasický model trhu práce. Rozšíření AS o inflaci a očekávání. Vertikální křivka agregátní poptávky. Ovlivňování agregátní poptávky.

10. TEORIE DRŽBY PENĚZ, NABÍDKA PENĚZ, INFLACE

Poptávka po penězích a základní vlastnosti poptávky po penězích. Kvantitativní teorie peněz. Neutralita peněz. Teorie držby peněz. Nabídka peněz. Peněžní báze. Peněžní multiplikátory. Výstup, nezaměstnanost a inflace – očekávání a přizpůsobení. Phillipsova křivka, Okunův zákon. Náklady spojené s nezaměstnaností a inflací. Léčení inflace.

LITERATURA:

- HLADKÝ, J., & FALTOVÁ LEITMANOVÁ, I. (2000). *Mikroekonomie II*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.
- HOREJŠÍ, B., SOUKUPOVÁ, J., MACÁKOVÁ, L., & SOUKUP, J. (2018). *Mikroekonomie* (6. aktualizované a doplněné vydání). Management Press.
- HOLMAN, R. (2018). *Mikroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. aktualizované vydání). C. H. Beck.
- KRUGMAN, P. R., & WELLS, R. (2013). *Microeconomics* (3rd ed). Worth Publishers.
- FALTOVÁ LEITMANOVÁ, I. & HLADKÝ, J. (2005). *Makroekonomie II*. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zemědělská fakulta.
- HORNBUSCH, R., FISHER, S., & STARTZ, R. (2018). *Macroeconomics* (Thirteenth edition). McGraw-Hill Education.
- HOLMAN, R. (2018). *Makroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. vydání). C.H. Beck.
- MACH, M. (2001). *Makroekonomie II: pro magisterské (inženýrské) studium* (Vydání třetí, dotisk). Melandrium.

PŘEDMĚT SZZ: REGIONÁLNÍ ROZVOJ (KRM/SZRR)

(KRM/TRR, KRM/CTRR – Teorie regionálního rozvoje, KRM/REM2, KRM/CREM2 – Regionální management 2, KRM/REK2, KRM/CREK2 – Regionální ekonomika 2)

Navazující magisterský studijní program: N0413A050052 Management regionálního rozvoje

TEORIE REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

1. Vysvětlete pojem disparita v regionálním rozvoji. Jak jsou stanovena kritéria disparit? Jedná se o objektivní ukazatele? Proměňují se v čase a geografickém prostoru?
2. Jaké jsou hlavní rozdíly mezi přístupem teorií konvergence a divergence v regionálním rozvoji? Existuje mezi nimi v praxi ostrá hranice? Který z přístupů je v současné, regionálním rozvoji v ČR a v EU preferován?
3. Uveďte a blíže popište proces multiplikace, dále definici a vznik multiplikátorů a využívání multiplikačních efektů v praxi (na příkladu investičního multiplikátoru a multiplikátoru zaměstnanosti).
4. Vysvětlete rozdíl mezi EIA a SEA v hodnocení udržitelného rozvoje v programech či projektech.

REGIONÁLNÍ MANAGEMENT 2

5. **REGIONÁLNÍ POLITIKA A DŮVODY JEJÍ EXISTENCE, ÚČEL, ROZDÍLY MEZI TRADIČNÍM A SOUČASNÝM POJETÍM, ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE**

Základní typologie důvodů pro existenci regionální politiky. Smysl a účel regionální politiky. Tradiční a současné pojetí regionální politiky v členění dle typů a zaměření intervencí, zapojených subjektů, forem financování. Rozlišení základní terminologie, tj. regionální politika vs. Regionální plánování vs. Politika územního rozvoje vs. Územní plánování.

6. **HISTORICKÝ VÝVOJ REGIONÁLNÍ POLITIKY**

Hlavní aspekty vzniku evropského integračního procesu a rozlišení vzniku regionální politiky (30. léta 20. st.), rozlišení vzniku evropské regionální politiky (70. léta 20. st.), rozlišení vzniku strukturální politiky (80. léta 20. st.).

7. **PŘÍSTUPY K REGIONÁLNÍ POLITICE EU, PRINCIPY A CÍLE**

Zaměření regionální politiky EU a její pozice v rámci strukturální politiky EU. Principy regionální politiky. Základní cíle regionální politiky v období 2007–2013 vs. 2014–2020, kontext přípravy programového období 2021–2027.

8. **FORMOVÁNÍ REGIONÁLNÍ ÚROVNĚ V ČESKU PO ROCE 1990**

Základní odlišení formování regionální úrovně v Česku v období 1990–1995 (souvislosti se zahájením transformace ekonomiky), období 1996–1999 (dopady transformace a prvopočátky regionální úrovně a regionální politiky), období 2000–2004 (předvstupní období), období 2004–2006 (první zkrácené programové období), základní porovnání formování regionální úrovně ČR v období 2007–2013 vs. 2014–2020 vs. 2021–2027.

9. PROGRAMOVÁNÍ A IMPLEMENTACE STRUKTURÁLNÍ POLITIKY EU – ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A SOUVISLOSTI

Strategické dokumenty EU a ČR týkající se ESIF – Evropských strukturálních a investičních fondů. Implementační struktura operačního programu – kompetence hlavních subjektů (ŘO – ZS – Příjemce – CS). Pravidlo n+2/n+3 – vymezení a dosavadní zkušenosti v ČR. Obecně platná pravidla pro způsobilost výdajů. Monitorování a hodnocení.

REGIONÁLNÍ EKONOMIKA 2

10. Regionální ekonomika v kontextu trendů globalizace, IT rozvoje, inovací (trojitá šroubovice, tzv. Triple Helix), trendů spojených s udržitelným rozvojem a zelené ekonomiky (tzv. green economy a green growth). Regionální ekonomika v kontextu Qadruple Helix a Quintuple Helix.
11. Faktory konkurenceschopnosti regionální ekonomiky a její měření v kontextu udržitelného rozvoje (pilířové pojetí, konfliktní vazby a vyváženost). Hlavní rozdíly mezi univerzálními a specifickými faktory regionální konkurenceschopnosti.
12. Regionální ekonomika ČR z hlediska zemědělských struktur (specifika v krajské specializaci v zemědělství ČR; hlavní rozdíly zemědělství ČR v mezinárodním srovnání; vliv Společné zemědělské politiky EU v období post-produktivismu a neo-produktivismu).
13. Regionální ekonomika ČR z hlediska průmyslu (typologie, zdroje, význam energetiky). Hlavní výzvy Průmyslu 4.0 pro konkurenceschopnost a ekonomiku regionů. Přímé zahraniční investice vývoj v ČR a jejich vliv na regionální ekonomiku.
14. Regionální ekonomika ČR z hlediska základních služeb, kvartérních a kvintérních aktivit. Znalostní ekonomika (role inovací a výzkumu v regionálním rozvoji). Trh práce a podnikání v ČR (stav, vývoj, faktory, nové trendy, regionální specifika, nástroje hospodářské politiky). Sociální ekonomika.

LITERATURA:

Blažek, Jiří, Uhlíř, David. (2020). Teorie regionálního rozvoje: nástin, kritika, implikace. Praha : Karolinum.

Čmejrek, Jaroslav. (2022). Public administration reform and regional development in the Czech Republic after twenty years of corrections. In: *Proceedings of the 16th International Scientific Conference INPROFORUM 2022. DIGITALIZATION. Society and Markets, Business and Public Administration*. České Budějovice : Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Ekonomická fakulta, 2022, s. 49-53. ISBN 978-80-7394-976-1. <https://omp.ef.jcu.cz/index.php/EF/catalog/view/83/82/193-1>

Maier, Karel. (2012). Udržitelný rozvoj území. Praha : Grada.

OECD. Rethinking Regional Development Policy-making

OECD. Rural-Urban Partnerships An Integrated Approach to Economic Development

Základní: ESPON. Územní vzorce a vztahy v České republice. ESPON EGTC, březen 2020, 2020. ISBN 978-80-7663-001-7.

Pělucha, M. Venkov na prahu 21. století.. 1. vyd. Praha : Alfa Nakladatelství, 2012. ISBN 978-80-87197-49-3.

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

PŘEDMĚT SZZ: CESTOVNÍ RUCH (KOD/SZCR)

(KOD/MACR Management cestovního ruchu, KOD/MCR Mezinárodní cestovní ruch, KOD/UCR Udržitelný cestovní ruch)

Navazující magisterský studijní program: N0413A050027 Management regionálního rozvoje

1. ŘÍZENÍ CESTOVNÍHO RUCHU

Management cestovního ruchu, strategický management, strategické a koncepční dokumenty

2. DESTINAČNÍ MANAGEMENT

Institucionální řízení a organizace cestovního ruchu na území České republiky, základní funkce DMO. Turistické regiony a oblasti. Síťování stakeholderů.

3. INSTITUTE V OBLASTI CESTOVNÍHO RUCHU

Role národních a mezinárodních institucí a jejich dopad na cestovní ruch, aspekty cestovního ruchu cílech a misích institucí.

4. VEŘEJNÉ PŘÍJMY A VÝDAJE V CESTOVNÍM RUCHU

Vliv a význam veřejných příjmů a výdajů (národní hospodářství, města a obce, podpora a regulace cestovního ruchu. Daně a poplatky v cestovním ruchu. DPH v osobní dopravě, DPH v činnosti cestovních kanceláří.

5. VZNIK A VÝVOJ CESTOVNÍHO RUCHU

Podmínky vzniku cestovního ruchu, vývoj mezinárodního cestovního ruchu, zdrojové a cílové destinace. Regionální distribuce cestovního ruchu. Aspekty nerovnoměrného vývoje a geografického rozmístění destinací. Vývoj poptávky. Butlerův cyklus.

6. CESTOVNÍ RUCH A EVROPSKÁ UNIE

Politika EU v oblasti CR, podpora členských zemí jako cílů cestovního ruchu, programy a iniciativy EU na podporu CR (EDEN, Hlavní město kultury...)

7. PODNIKATELSKÉ PROSTŘEDÍ CESTOVNÍM RUCHU

Obecné a aktuální faktory prostředí cestovního ruchu, internacionalizace podnikání, mezinárodní konkurenceschopnost.

8. RIZIKA A KRIZE V CESTOVNÍM RUCHU

Povaha a dopad rizikových a krizových situací v cestovním ruchu. Rizika a krize v mezinárodním cestovním ruchu. Vyhodnocení rizik. Globální a regionální rizika. Vliv globálních rizik a možnosti řešení na globální a regionální úrovni.

9. UDRŽITELNOST CESTOVNÍHO RUCHU

Konceptuální vymezení, význam problematiky, role organizací při OSN

10. IMPLEMENTACE UDRŽITELNÉHO CESTOVNÍHO RUCHU

Faktory udržitelnosti cestovního ruchu (podpůrné, inhibující), udržitelná destinace, nástroje, principy a průvodce budování udržitelnosti cestovního ruchu

11. UDRŽITELNOST VE SLUŽBÁCH CESTOVNÍHO RUCHU

Dopravní služby, stravovací služby, ubytovací služby. Příklady negativních dopadů, příklady dobré praxe.

12. CHRÁNĚNÉ ATRAKTIVITY, ZRANITELNÉ A CHRÁNĚNÉ OBLASTI

Seznam světového dědictví UNESCO, chráněná území dle IUCN, Chráněná území přírody, pevninské a mořské chráněné oblasti. Cestovní ruch ve zranitelných kulturních oblastech, domorodý cestovní ruch

LITERATURA:

FENNELL, D. A., COOPER, C. (2020). Sustainable Tourism: Principles, Contexts and Practices. Bristol, Channel View Publications.

HOLEŠÍNSKÁ, A. (2016). Destinační management jako nástroj regionální politiky cestovního ruchu. E-kniha. Brno, MU

HOLEŠÍNSKÁ, A. (2022). Destinační management. Jak rozvíjet destinaci. Praha: Grada Publishing.

PALATKOVÁ, M. (2011). Mezinárodní cestovní ruch. Praha: Grada Publishing.

PAULOVČÁKOVÁ, L. (2015). Marketing a management cestovního ruchu na národní a regionální úrovni. Praha, UJAK.

www.unesco.org

www.unwto.org

PŘEDMĚT SZZ: ENVIRONMENTÁLNÍ EKONOMIE (KRM/SZEE)

(KRM/ENEK, KRM/CENEK – Environmentální ekonomie, KRM/EM, KRM/CEM – Environmentální management, KRM/BIE, KRM/CBIE – Bioekonomika, KRM/BES, KRM/CBES – Brownfielddy v ekonomických souvislostech)

Navazující magisterský studijní program: N0413A050052 Management regionálního rozvoje

1. BIOEKONOMIKA A CIRKULÁRNÍ EKONOMIKA

Bioekonomika v politických dokumentech EU, USA. Definice bioekonomiky, různé přístupy. Regionální rozměr bioekonomiky, úskalí aplikace bioekonomiky v globálním měřítku.

2. ZELENÁ EKONOMIKA

Dokument Nový zelený úděl; Tři krize, na které reaguje a chce vyřešit zelená ekonomika; Zelená ekonomika a zelený růst, investice; Kdo zaplatí zelené inovace a jak se nastartuje zelený růst; Udržitelný Nerůst.

3. SROVNÁNÍ EKOLOGICKÉ ENVIRONMENTÁLNÍ A NEOKLASICKÉ EKONOMIE

Otevřený a uzavřený model ekonomie; Adam Smith a nové podmínky současné společnosti Antropocén; Kdy a proč vznikla environmentální a ekologická ekonomie a jak se liší; Zákony termodynamiky a jejich ekonomická interpretace.

4. NÁKLADY A EXTERNALITY – JEJICH VZNIK A INTERNALIZACE

Co jsou to externality – externí náklady; Důvody vzniku externích nákladů a jejich členění; Způsoby internalizace externalit – systém příkazu a kontroly, ekonomické nástroje; Vlastnická práva a Coasův teorém; Ekonomické a fyzikální znečištění.

5. EKONOMICKÉ NÁSTROJE – POZITIVNÍ A NEGATIVNÍ STIMULACE

Dotace – podstata a kde se používají; Zálohový systém; Dobrovolné dohody – charakteristika, výhody pro stát a pro podniky; zelené daně, obchodovatelná povolení CO₂

6. METODY OCEŇOVÁNÍ PŘÍRODY

Argumenty pro a proti oceňování; Metody využívající poptávkovou křivku – vyjmenovat a jednu charakterizovat; Metody nevyžívající poptávkovou křivku – vyjmenovat a jednu charakterizovat. Metoda podmíněného oceňování, metoda dopravních nákladů, hédonická metoda, metody expertní.

7. SYSTÉM ENVIRONMENTÁLNÍHO MANAGEMENTU

ISO 14 001 a EMAS.

8. ZAVEDENÍ SYSTÉMU ENVIRONMENTÁLNÍHO MANAGEMENTU

Jednotlivé kroky zavedení systému environmentálního řízení v podniku/organizaci.

9. POSUZOVÁNÍ VLIVU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ EIA

Proces posuzování vlivů záměrů na životní prostředí.

10. ZÁKLADNÍ POZNATKY O BROWNFIELDDECH

Vymezení základních pojmů; Klasifikace brownfieldů; Aktéři brownfieldů.

11. INVENTARIZACE BROWNFIELDŮ

Identifikační atributy; Nemovitostní atributy; Limity regenerace; Dokumentace stavu.

12. ENERGETICKÁ EFEKTIVITA V BROWNFIELDDECH

Energetická klasifikace budov, Brownfieldy jako příležitost.

LITERATURA:

Bergatt Jackson, J. (2004). Brownfields snadno a lehce: Příručka zejména pro pracovníky a zastupitele. Praha: IURS – Institut pro udržitelný rozvoj sídel.

Cudlínová, E. (2006). Ekologická ekonomie a životní prostředí. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zemědělská fakulta.

Dvořáková Líšková a kol. (2016). Základy brownfieldů v ekonomických souvislostech. České Budějovice: EF JU.

Kadrnožka, J. (2010). Země se ubrání. Brno: Akademické nakladatelství CERM.

Kislingerová, E. a kol. (2011). Nová ekonomika – Nové příležitosti? Praha: C. H. Beck.

Kislingerová, E. a kol. (2021). Cirkulární ekonomie a ekonomika. Společenské paradigma, postavení, budoucnost a praktické souvislosti. Praha: Grada Publishing.

Krause, J. (2020). Podniková environmentální strategie. Praha: Wolters Kluwer ČR.

Moldan, B. (2021). Životní prostředí v globální perspektivě. Praha: Karolinum.

Nováček, P. (2012). Udržitelný rozvoj. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.

Nováček, P. (2015). Sustainable Development or Collapse, Regeneration and Transformation? Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.

Pavlík, M., & kol. (2019). Regiony budoucnosti – spolupráce, bezpečí, efektivita. Praha: Grada.

Vojvodíková B., a kol. (2012). Brownfieldy – specifika, okolí a ideje.. Praha : Professional Publishing, 2012.

World Commission on Environment and Development. (1987). Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future.